

עושים עלייה // סימה קגן מאקלמת צמחים

ערך גנני: צמחי כיסוי, שיחים חסכני מים או בעלי תקופת פריחה ממושכת, צימוח קומפקטי, עצים בינוניים, עמידות למוזקים ומחלות, מושכי ציפורים ודבורים ועוד. מאידך, אנו ערניים לגבי צמחים המייצרים זרעים בכמויות גדולות ופוסלים אותם מיד, כדי למנוע מהם להתבסס ולהפוך לצמחים פולשניים.

"עד היום אקלמנו 15 מינים וזנים, כשספינת הדגל הוא הסוג לויקופילום (לבן עלה). כל הזנים פורחים בשפע בקיץ ובסתיו, עמידים בתנאי גידול קשים וחסכני מים. תהליך האקלום חייב לכלול את שלב ה"הסגר" (קרנטינה), הנמשך שישה עד 24 חודשים, ותפקידו למנוע החדרת מזיקים ומחלות. לאחר ההשרשה והיציאה מההסגר נשתלים הצמחים לבחינה ולמעקב בחלקת האקלום במכון וולקני. צמחים המראים יתרון והתאמה לתנאי הארץ מופצים למשתלות, מתפרסמים באתר המינהל ובעיתון "גן ונוף", תוך ציון הוראות גידול ותכונות הצמח".

צמחי הגן של סימה, לפרטים:

www.agri.gov.il

משחר התרבות האנושית עוסק האדם באקלום צמחים ובהעברתם מן הבר אל הגן, כדי להעשיר ולגוון את הגנים במינים מעניינים, קישוטיים ופונקציונליים. סימה קגן, חוקרת במכון וולקני ומאקלמת צמחי נוי, אחראית לרבים מן הצמחים הנפוצים ביותר בגינות כיום בארץ. הדוגמה הבולטת ביותר היא היביסקוס סתריה – שיח ענקי שגדל במהירות, בעל עלים גדולים סגולים ומבריקים. אין כמעט גינה בשפלת החוף שאינה מאוכלסת באחד כזה או יותר. את שמו, סתריה, העניקה לו סימה על שם המושב שבו היא מתגוררת. איך הכול התחיל? לפני 20 שנה עבד בעלה של קגן בחברת התעופה TWA, ובמסגרת עבודתו נסעו השניים ברחבי העולם. במסעות הללו היא נמשכה אל צמחי הנוי השונים שראתה, והחלה להביא ארצה חומרי יבוי של צמחים שמצאו חן בעיניה ושנראו לה מתאימים לאקלים המקומי. "אנו מאקלמים צמחי נוי מאזורים שונים בעולם ובוחנים את התאמתם לשמש כצמחי גן חסכני מים וצמחי נוי בעלי מופעים חדשים ותכונות ייחודיות. דגש מושם על צמחים בעלי

צילום: סימה קגן